

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorum Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno CCCXIV. ad annum CCCXLVI.

Parisiis, 1644

Concilium Romanum II. Svb Silvestro Papa Primo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15072

SILVESTER CONCIL. ROM. II. CONSTANTINVS 145
P. I. IMP.

ANNO CHRISTI
324. **CONCILIVM ROMANVM II.**
SVB SILVESTRO PAPA PRIMO.

EPILOGVS BREVIS SEVENTIS
Concilii Romani.

TEMPORIBVS sancti Siluestri Papæ , & Constantini
piissimi Augusti, factum est magnum Concilium in
Nicæa Bithyniæ , & congregati sunt regulariter eiusdem
Siluestri Papæ vocatione in idipsum trecenti decem &
octo Episcopi Catholici , qui exposuerunt fidem inte-
gram , Catholicam , immaculatam , & damnauerunt A-
rium , Photinum , Sabelliumque , atque sequaces eorum .
Eodem quoque tempore , & 13. Kal. Iuliarum die , quan-
do memoratum Concilium magnum in Nicæa congrega-
tum est , canonica iam * facta Papæ vocatione in urbem
Romam congregauit & ipse , cum consilio præfati Con-
stantini Augusti , ducentos * sexaginta septem Episcopos ,
& damnauit iterum tam Callistum , quam Arium , & Pho-
tinum , atque Sabellium , & constituit ut presbyterum
Arianum resipiscentem nemo susciperet , nisi Episcopus
eiusdem loci eum recōciliaret , & sacroſancto chrismate ,
per episcopalis manus impositionē , sancti Spiritus gratia ,
quaæ ab haereticis dari non potest , confirmaret . In qua &
consensu & subscriptione omnium constitutum est , ut
nullus laicus crimen clerico audeat inferre . Et ut presby-
ter non aduersus Episcopum , non diaconus aduersus pre-
sbyterum , non subdiaconus aduersus diaconum , non
acolythus aduersus subdiaconum , non exorcista aduer-
sus acolythum , non lector aduersus exorcistam , non ostia-
rius aduersus lectorem det accusationem aliquam . Et
non damnabitur præful , nisi in 72. testibus . Neque præ-
ful summus a quoquam iudicabitur , quoniam scriptum
est : Non est discipulus super magistrum . Presbyter autem Car-
dinalis , nisi quadraginta quatuor testibus non damnabi-
tur . Diaconus cardinalius constitutus vrbis Romæ , nisi
in * 26. non damnabitur . Subdiaconus , acolythus , exor-

2. quæst. 7.
Nullus lai-
cus.

Item 2. q. 7.
Clericus ad-
uersus exor-
cistam.

2. quæst. 5.
Præful.

Lnc. 6. 64.

Concil. Tom. 2.

T

cista, lector, ostiarius, nisi (sicut scriptum est) in septem testibus non damnabitur. Testes autem & accusatores si ne aliqua sint infamia, vxores & filios habentes, & omnino Christum prædicantes. Testimonium * laici aduersus clericum nemo recipiat. Nemo enim clericum quemlibet in publico examinare præsumat, nisi in Ecclesia. Nemo enim clericus, vel diaconus, aut presbyter, propter quamlibet causam intret in curiam, nec ante iudicem cinctum causam dicere præsumat: quoniam omnis curia a cruce dicitur, & * immolatione simulacrorum. Et si quis clericus, accusans clericum, in curiam introiuerit, anathema suscipiat. Hic inter cetera prædicta omnium * consultu constituit in Synodo, ut sacrificium altaris non in serico panno aut tincto quispiam celebrare præsumeret, sed in puro lineo ab Episcopo consecrato, terreno scilicet lino procreato atque contexto, sicut corpus Domini nostri Iesu Christi in sindone munda sepultum fuit. Et si quis desideraret in Ecclesia militare, aut proficere, ut esset prius ostiarius, deinde lector, & postea exorcista, per tempora quæ Episcopus constituerit, deinde acolythus annis quinque, subdiaconus quinque annis, custos martyrum annis quinque, diaconus annis quinque, presbyter annis tribus, probatus ex omni parte in tantum, ut etiam ab his, qui foris sunt, testimonium habeat bonum, vnius videlicet vxoris vir, quæ tamen a sacerdote sit benedicta. Et si probatus fuerit dignus, & vota populi & cleri concurrerint, canonice Episcopus consecretur, quem postea nec clericus, nec populus perturbare debet: quia Episcopi, qui throni Dei vocantur, non sunt lacerandi, sed magis portandi & venerandi. De quibus ait B. Paulus Apostolus: *Seniorem ne increpaueris, sed ut patrem obsecra.* Legimus namque, ipso Domino dicente, non esse discipulum super magistrum, hoc est non sibi debere quemquam, ad iniuriam doctorum, vindicare doctrinam, nec aliqua machinatione Domini discipulis, id est, Apostolorum successoribus detrahere, aut eos infamare; quia iniuria doctorum ad Christum pertinet, cuius vice legatione funguntur. Qualiter enim Dominum contristent, qui hoc agere præsumunt, * Dominus in euangelio testatur. Ait enim ipse Saluator, quod expedit scandalizanti vnum

De conf. dist. i.

Math. 27.

1. Tim. 3.

1. Tim. 5.

Luc. 6.

Math. 18.

ANNO CHRISTI 324. de pusillis istis, in maris profunda demergi, & molam a-
finariam collo eius suspendi. Si talis ergo poena Domini
discipulos scandalizantibus hic promittitur, quid in fu-
tu-ro eis prouenire debeat, summopere pensandum est; quo-
niam non parum periculi illis manere poterit ante Deum,
qui haec detrectant suis exhibere ministris. Quod ita de-
mum probari poterit, si Deum timeant, qui talia exerce-
re minime formidant, si imposito sibimet improbo silen-
tio, a talibus se deinceps custodian: quia nihil prodest
homini reliqua bona agere, nisi mens ab iniuitate reuo-
cetur, & ab obtrectationibus lingua cohibeatur. Vnde
ait Propheta: *Cohibe linguam tuam a malo, & labia tua ne loquuntur dolum. Diuerte a malo, & fac bonum.* Nemo e-
nim bonum faciens, alteri verbo aut facto nocere vult.
Et reliqua. Hic in memorata Synodo constituit om-
nium cum consensu, ut nullus presbyter Missas celebra-
re præsumat, nisi in sacratis ab Episcopo locis, qui sui par-
ticipes de cetero voluerit esse sacerdotii. Et pietatis affe-
ctu hic sanctissimus Papa sub gesta synodica reuocauit A-
postolica auctoritate multos ab aliis Episcopis excom-
municatos, & a tyrannis eieatos, ad communionem, &
restituit eos in Ecclesiis, quibus fuerant olim instituti,
sub satisfactione libelli, atque purgatos eos recepit, dans
exempla futuris eruendi sacerdotes de persequentium
manibus. Constituit etiam, nulla ratione transmarinum
hominem penes nos in clericatus gradu suscipi, nisi * quin-
que Episcoporum designatus sit chirographis.

De conf.
dist. i. Nul-
lus presby-
ter Missas.

93. distinct.
Nullus ali-
qua ratio-
ne.

* quin-
que & eo
amplius.

Præmonitio ad lectorum, in sequentem Synodum.

ANNO
CHRISTI
324

Ex duabus vetustis exemplaribus Canones sequentes descripti
sunt ad verbum, qui multis in locis ob exemplarium depravationem
aut vix, aut omnino non possunt intelligi. Lector boni consulat, &
si quid potest habere certius, communicet.

CANON
VEL
CONSTITVTIO SILVESTRI
EPISCOPI VRBIS ROMÆ,
ET
DOMINI CONSTANTINI AVGUSTI,
QUALITER ECCLESIASTICI GRADVS
custodiantur, vel religio.

TITVL CANONVM.

- I. De congregacione Episcoporum, & vel diaconorum.
- II. De condemnatione Callisti, Vitorini, Hippolyti.
- III. Per singulos gradus, ut nullus crimen obiciat.
- IV. Ut de redditibus Ecclesia quatuor partes fiant.
- V. Ut nullus presbyter chrisma conficiat.
- VI. De diaconis paraciarum, & diaconis cardinalibus urbis Romæ.
- VII. Ut a subdiacono usque ad lectorum, omnes subditi sint diaconi cardinali urbis Romæ.
- VIII. Ut nullus subdiaconus ad nuptias transeat.
- IX. Nullus lector, nullus acolythus usq[ue]a sacra contingat.
- X. Nullus Episcopus virginem sacram maritali consortio benedicat.
- XI. Ut nullus ex laica persona ab honore acolythi usque ad episcopatum eleuetur, nisi per singulos gradus.
- XII. Nemo det paenitentiam, nisi quadraginta annorum.
- XIII. De mysterio quodam.
- XIV. Testimonium clerici aduersus laicum nemo recipiat.
- XV. Nemo clericum in publico examinet.
- XVI. Ut nullus clericus vel diaconus aut presbyter, propter causam suam intret curiam.
- XVII. Ut nullus peccantem clericum cede attingat.
- XVIII. Ut nullus diaconus aduersus presbyterum crimen afferat.
- XIX. Ut nullus presbyter a die presbyterii sumat coniugium.
- XX. Ut nullus diuidicet primam sedem iusticie.

A C T I O P R I M A.

E D I T I O I .

C A P V T I .

CANONVM constitutio, gradus vel religio quater custodiatur, a Siluestro Episcopo vrbis Romæ, domino Constantino. Eodem tempore cum multi nobiles gauderent, quod Constantinus baptizatus a Siluestro Episcopo vrbis Romæ, & mundatus fuisset a lepra, pro beneficio quod accepit a Domino nostro Iesu Christo, per Siluestrum Episcopum, cœpit integre prædicare Dominum Iesum Christum, & confiteri eius beneficia. Silvester igitur Episcopus vrbis Romæ congregans fratres compresbyteros & coepiscopos vel diaconos suos, ciues Romanos, & quoniam mater Ecclesia genuerat filium Constantimum carissimum. Integre igitur Silvester Episcopus vrbis Romæ suis cum ordinare desiderat, & filios eius frequenter lactare, & gradus eius ordinis & conuentudinis cōsternere. Collegit autem vniuersam Syndicorum Episcoporum cum consilio Augusti vel matris eius, & fecit parare in vrbe Roma in thermas Domi-

E ODEM tempore cum multi nobiles gauderent quod Constantinus baptizatus a Siluestro vrbis Romæ, & mundatus fuisset a lepra, per hoc beneficium quod accepit a Domino Iesu Christo per Siluestrum Episcopum, cœpit integre prædicare Dominum Iesum Christum, & confiteri eius beneficia. Silvester igitur Episcopus vrbis Romæ congregans fratres compresbyteros & coepiscopos, vel diaconos suos ciues Romanos. Et quoniam mater Ecclesia genuerat filium carissimum Constantimum, igitur Silvester Episcopus vrbis Romæ cum suis eam ordinare desiderauit, & filios eius frequenter lactare, & gradus eius ordinis & conuentudines cōsternere. Collegit autem vniuersam Syndicorum Episcoporum cum consilio Augusti vel matris eius, & fecit parari in vrbis Roma intra thermas Domitianas, quæ nunc cognominantur Traianæ. Collegit autem in gremio sedis suæ ducetos octogintaquatuor Episcopos, quibus Augu-

T iiij

tianas, quæ nunc cognomina-
ntur Traianæ. Collegit
autem in gremio sedis suæ
284. Episcopos, quibus Au-
gustus Constantinus vehi-
cula vel annonas omni loco
præstari præcepit, & alii 57.
Episcopi patris Rinocoro-
ris, quorum cyrographus in
eorum Cōcilio declaratur,
& 62. presbyteri vrbis Ro-
mæ, & diacones acolythi
eius consilio facti, exorcistæ
22. lectors vrbis Romæ 90.
quorum præsentes audiebā-
tur. Notarii Ecclesiæ 14. qui
gesta diuersorū martyrum
fusciplentes, ordine renarra-
bāt. Hos omnes etiam dum
vno examen articulo sanctitatis
supradictas, ita vero, vt ne-
mo laicorum præesse vide-
retur.

Sequuntur 139. Episcopi ex urbe Roma, vel non longe ab illa.

Castus, Cyrus, Petrus, Abundius, Seuerinus, Lucianus, Ca-
pax, Herculanus, Ioannes, Himilus, Andreas, Petrus, Renouatus,
Cresconius, Ambrosius, Lucas, Hermogenianus, Augustus, Felix,
Barbarus, Secundinus, Citonatus, Reparatus, Gaudentius, Seba-
stianus, Græces, alias Cresces, Renatus, Hirenaeus, Laurentius, Va-
lerianus, Botudorus, Leo, Abundantius, Almachius, Honestosus,
Viotor, Plenus, Delphinus, Amabilis, Paulus, Constantius, Sixtus,
Concordius, Nepotianus, Bedandulus, Deutherius, Amabilis, Sy-
rus, Quadratus, Mirabilis, Audacius, Turcilianus, Ioannes, Mar-
cus, Fidelis, Symmachus, Probianus, Asellus, Crispinus, Rusticus,
Faustus, Turdus, Maiorianus, Iobianus, Exonosus, Sanetulus, Co-
ricofus, Nepus, Tiburtius, Petrus, Syluestrianus, Turturanus, Leon-
tius, Anastasius, Agapitus, Verustumilus, Asellus, Iacobus, Felicif-
fimus, Quadratus, Alexander, Philippus, Exuperantius, Hypoli-
tus, Iordanus, Archidamus, Lollius, Martialis, Caritosus, Con-
cordius, Ianuarius, Felicianus, Redus, Auxibus, Timotheus, Bo-

ANNO CHRISTI 314. nificius, Tranquillinus, Calbulus, Sixtus, Catellus, Epiphanes, Victor, Habet Deum, Contentus, Apronianus, Probus, Repostibus, Paulus, Fidelissimus, Homobonus, Luminosus, Vitalis, Carpilio, Volusianus, Petrus, Probinus, Honestosus, Ariston, Bacanda, Petrus, Marinus, Priscillianus, Carito, Gattus, Ianuarius, Cæcilius, Epiphanus, Laurentius, Humanianus, Vrbanus, Micinus, Cæci- lius, Priscus, Tiburtius, Nonnonus, Anthimus, Agapitus, Vin- demius.

Ex Græcia autem isti sunt.

Petrus, Anastasius, Hermes, Nicostratus, Quod vult Deus, Vitalis, Renatus, Vinulus, Andriphorus, Hirenæus, Olympius, Demeter, Theodolus, Anastasius, Thespia, Firminus, Cleopatris, Honorius, Simplex, Exitiosus, Ioannes, Timotheus, Hermes, Paulus, Metronius, Stephanus, Alexander, Constantinus, Andreas, Exuperantius, Firmus, Quirillianus, Anastasius, Hermogenius, Seurus, Aconcius, Thomas, Ioannes, Cæcilianus, Theodolus, Theophilus, Prispilius, Festus, Almacus, Andecius, Concordius, Deuterinns, Thomas, Quadratus, Timotheus, Potestas, Andreas, Philippus, Thomas, Victorinus, Seuerianus, Domanicus, Eulogius, Demeter, Nepotianus, Albinus, Petrus, Ioannes, Exuperius, Theodolus, Ioannes, Exuperantius, Sebasticus, Theodorus, Claudius, Demetrianus, Rufinus, Spes in Deo, Reparatus, Petrus, Asellus, Archanus, Eusebius, Crisolatus, Lazarus, Leo, Anthimus, Andreas, Catharon, Vultibus, Anastasius, Hermes, Semperiuus, Titus, Orifensis, Epiphanus, Anastasius, Leo, Vltius, Fortunatus, Cæcilianus, Nicostratus, Audax, Ioannes, Rufinus, Honorius, Felix, Petronius, Andreas, Requisitus, Bacauda, Terfilius, Zenon, Caritosus, Maioranus, Leo, Hermes, Demeter, Andreas, Spes in Deo, Timotheus, Iacobus, Zenon, Quadratus, Fusilis, Marcus, Paulinus, Oyfensis, Concordius, Priscus, Herculanus, Leoninus, Androtius, Eufimius, Squiro, Martinus, Anastasius.

Dum hi omnes venissent in Synodus, & alii, quo- rum cyrographus cucurrit, & opinio sanctitatis, sede- rūt in easdem aspectu ther- marū supradipterum. Pre- sbyteri autem Romani om- nes, & diaconi, clerusque vel gradus sequentes ad ter- ga Episcoporum steterunt. Nemo enim sedit in eo- dem loco, nisi tantum Epi-

Dum hi omnes venissent in Synodus, & aliquorum cirographus cucurrit, & opinio sanctitatis, & sede- runt in eodem aspectu ther- marū supradipterum. Pre- sbyteri autem Romani om- nes, diaconi, clerusque vel gradus sequentes, a tergo Episcoporum steterūt. Ne- mō enim sedit in eodem lo- co, nisi tantum Episcopi, &

scopi, & Siluester Episcopus, Pontifex vrbis Romæ. Erat enim ibi & Calphurnius, qui primo gentilis, & postea Christianus, præfetus vrbis. Dicit autem Siluester Episcopus vrbis Romæ rationem hanc: Audite me fratres & coepiscopi, & vniuersus ordo Ecclesiæ Romanæ, quoniam bonum est, vt fixas cortinas habeat Ecclesia, vt regia Ecclesia non vaticinentur, sed sit firma, & claudat ostium propter persecutorem, & habeat firmum murum, vnde expugnet aduersarios.

CAPVT II.

Cognitum loquor, & probo Calistum & Victorinum, qui arbitrio suo fecerunt creaturam, & Iobinianum, qui in sua extollentia dicebat, non Pascha venire die suo, nec mensem, sed decimo Kalendas Maii custodire. Ego enim (sicut lex memorat) in vestro iudicio commando sermonem, vt introducantur hi tres quidem primo arbitrio Calisti damnari corroboretur examen, qui se Calistus ita docuit Sabellianum, vt arbitrio suo sumat vnam personam esse Trinitatis. Non enim coequante Patrem & Filium & Spiritu sancto. Victorino itaque præcipue præful regionis antistes, qui

CAPVT II.
Cognitum loquor, & probo Calestum & Victorinū, qui arbitrio suo fecerunt creaturam, & Iouianum, qui in sua extollentia dicebat, non Pascha venire die suo, nec mense, sed 10. Kal. Maii custodire. Ego enim sicut lex memorat, in vestro iudicio commando sermonē, vt introducantur hi tres quidem primo arbitrio Calistus dānari corroboretur examen, qui se Calistus ita docuit Sabellianum, vt arbitrio suo sumat vnam personam esse Trinitatis. Non enim coequante Patrem & Filium & Spiritu sancto. Victorino itaque præcipue præful regionis antistes, qui in

ANNO CHRISTI 324. Victorinum ita præcipue religionis antistitis, qui in sua ferocitate, quidquid vellet, affirmabat hominibus, & cyclos Paschæ pronuntiabat fallaces, vt hoc quod constituit decimo Kalendas Maii custodiri, vestro sermonе, sicut veritas habet, cœlletur, & vestro indicio condemnetur, & filiorum nostrorum Augustorum præcurrat auctoritas ad condemnandum Victorinum Episcopum. Damnauit autem Hippolytum diaconum Valentianistam, & Calixtum, qui in sua extollentia separabat Trinitatem, & Victorinum Episcopum, qui ignorans lunæ rationem, sub arbitrio sui tenacitate derumperebat veritatem, & præsentia Episcoporum supradicitorum & presbyterorum damnabit Hippolytum, Victorinum, Calixtum, & dedit eis anathema, & damnauit eos extra vrbes suas.

CAPVT III.

Postea autem fecit gradus in gremio Synodi, vt non presbyter aduersus Episcopum, non diaconus aduersus presbyterum, non subdiaconus aduersus diaconum, non exorcista aduersus acolythum, non lector aduersus exorcistam,

Concil. Tom. 2.

in sua ferocitate quidquid vellet hominibus, & cyclos Paschæ pronuntiabat fallaces, vt hoc quod constituit 10. Kal. Maii custodiri, vestro sermone, sicut veritas habet, cœlletur, & vestro iudicio condemnetur, & filiorum nostrorum præcurreta auctoritas condemnandum Victorinum Episcopum. Et introierunt omnes, vt suo sermone damnarentur in iudicio. Dñauit autem Hipolitum diaconum Valentianistam, & Calixtum, qui in sua extollentia separabat Trinitatem, & Victorinum Episcopum, qui ignorans lunæ rationem sub arbitrio sui tenacitate disrumperebat veritatem. Et præsentia Episcoporum superdiectorum & presbyterorum, aliorumque gradu, damnauit Hipolitū, Victorinum & Calixtum. Et dedit eis anathema, & damnauit eos extra vrbes suas.

CAPVT III.

Postea autem fecit gradus in medio Synodi, vt non presbyter aduersus Episcopum, non diaconus aduersus presbyterum, non subdiaconus aduersus diaconum, non acolythus aduersus subdiaconum, non exorcista aduersus acoly-

non ostiarius aduersus lectorum det accusationem aliquam, & non damnabitur praefatus, nisi in septuaginta duobus; neque praefatus summus a quoquam iudicabitur, quoniam his scriptum est: *Non est discipulus super magistrum.* Presbyter autem nisi in quadraginta quatuor testimonia non damnabitur. Diaconus autem cardine constrictus urbis Romæ, nisi in triginta sex, non condemnabitur. Subdiaconus, acolythus, exorcista, lector, nisi (sicut scriptum est) in septem testimonia filios & vxorem habentes, omnino Christum prædicantes, sicut datur mystica veritas.

C A P V T   I V .

Commoneo autem vestrum confortes monimentum de redditibus Ecclesiæ quatuor partes fiant, & quod primam partem exigat Ecclesia, vnam partem Pontifici cum fratribus reuelandis, dimidiam Ecclesiæ, dimidiam presbyteris & diaconibus cum omni clero, vel peregrinis constituit hunc ordinem, vt si quis de clero vel presbyteris vniuersi loci, quod commune est, transire de hoc mundo, & si neminem

thum, non lector aduersus exorcistam, non ostiarius aduersus lectorum, non laicus det accusationem aliquam. Et non damnabitur praefatus nisi in septuaginta duobus, neque praefatus summus a quoquam iudicabitur, quoniam scriptum est: *Non est discipulus super magistrum.* Presbyter autem, nisi in quadraginta quatuor testimoniorum non damnabitur. Diaconus autem cardine constructus urbis, nisi in 36. non condonabitur. Subdiaconus, acolythus, exorcista, lector, nisi (sicut scriptum est) in septem testimoniorum, filios & uxores habentes, & omnino Christum prædicantes. Sic datur mystica veritas.

C A P V T   I V .

Commoneo autem vestrum confortes munimentum, & de redditibus Ecclesiæ quatuor partes fieri, & quarta pars exigatur ab Ecclesia, vnam partem Pontificum, fratribus dimidiam ad Ecclesiæ reuelandas, dimidiam presbyteris & diaconibus cum omni clero, & peregrinis. Constituit hunc ordinem, vt si quis de clero vel presbyteris vniuersi loci, quod cōmune est, transiret de hoc mundo, si neminem de sua generositate

ANNO CHRISTI 324. de sua generositate habē-
ret confortem ; quidquid paupertas eius habe-
ret, conferret Ecclesiæ, & exinde quatuor partes fie-
de quatuor partes fierent, sicut supra dictum
sicut dictum est.

CAPVT V.

Constituit etiam voce clara Silvester Episcopus vrbis Romæ, vt nemo presbyter chrisma conficeret, dicens, quoniam Christus a chrismate vocabitur.

CAPVT VI.

Vt diaconi non essent plus, vel amplius per parochiarū examen, nisi duo, & diaconi Cardinales vrbis Romæ septem: ita tamen, vt dalmatiæ vteretur, & pallialino-
stmia lauam eorum tegerent.

CAPVT VII.

Ita autem Silvester clara voce dicebat ad coepiscopos, vt a subdiacono usque ad lectorum omnes subditi essent diacono Cardinali vrbis Romæ, in Ecclesia honorem repræsentans tantum, Pontifici vero presbyteri, subdiaconi, diaconi, acolythi, exorcista lectori in omni loco repræsentans obsequium, siue in publico, siue in gremio Ecclesiæ tantum Pontifici.

CAPVT VIII.

Nullum autem subdiaco-
norum ad nuptias transfire
præcipimus, ne aliqua præ-

Concil. Tom. 2.

haberet confortem, quid paupertas eius habe-
ret, conferret Ecclesiæ, & exinde quatuor partes fie-
de quatuor partes fierent, sicut supra dictum
est.

CAPVT V.

Constituit enim clara voce Silvester Episcopus vrbis Romæ, vt nemo presbyter chrisma conficeret, di-
ceret, quoniam Christus a chrismate vocatur.

CAPVT VI.

Et diaconi non essent plus nec amplius per parochiarū examen, nisi duo, & diacones Cardinales vrbis Romæ septem.

CAPVT VII.

Ita tamen Silvester clara voce dicebat ad coepiscopos, subdiacono usque ad lectorum omnes subditi es-
sent diacono Cardinali vrbis Romæ, in Ecclesia re-
præsentantes tantum. Pon-
tifici vero presbyteri, dia-
coni, subdiacones, acoly-
thi, exorcistas lectori in omni loco repræsentantes obsequium, siue in publico, siue in gremio Ecclesiæ tan-
tum Pontifici.

CAPVT VIII.

Nullum autem subdiaco-
norum ad nuptias transfire
præcipimus, ne aliqua præ-

V ij

uaricatione præsumperit. uaricationem sumpserit.
CAPVT IX.

Nullus lector vel ostia-
rius vasa sacrata conting-
ret, nullus acolythus rem
sacrata a presbytero iam
alio porrigeret, nisi tantum
supportaret, quod ei sacer-
dos imponet suo ore bene-
dictum.

CAPVT X.

Nullus etiam Episcopo-
rum virginem sacratā mari-
tali expeteret benedici, ni-
si eam probauerit septua-
ginta duorum annorum es-
se constitutā, vbi probabi-
tur iudicium, pudicitia ve-
ro, vt in septuaginta duos
annos, requirens verum
Christum, pudicitia custo-
dita, vncta vertice intro-
ducatur ad nuptias Christi,
velamen capitis ferens, non
cordis. Et subscriperunt
supradiicti Episcopi in istud,
prædicante Siluestro Epi-
scopo vrbis Romæ. Et sub-
scripsit autem & nouissi-
mus Calpurnus præfectus
vrbis. Subscripsit autē Au-
gustus Constantinus, ma-
tre Helena Augusta. Tunc
dedit orationem, sedens in
eodem loco, & discesserūt.

A C T I O S E C V N D A.

ALIA autem die venerunt
omnes presbyteri vrbis Ro-
mæ, & diaconi omnes du-

Nullus lector vel ostia-
rius vasa sacrata contigerit,
nullus acolythus rem sacra-
tam a presbytero iam alio
porrigeret, nisi tantum
supportaret, quod ei sacer-
dos imponeret suo ore be-
nictum.

CAPVT X.

Nullus etiam Episcopo-
rum virginem sacratā mari-
tali confortio expetierit be-
nedicere, nisi eam probau-
erit septuaginta duorum an-
norum esse constitutam. Ibi
probabitur iudici a pudici-
tia vera, aut in septuaginta
annis requirēs virum Chri-
stum, pudicitia custodita,
vncta vertice introducatur
ad nuptias Christi; velamen
capitis ferens, non cordis.
Et subscriperunt supradi-
cti Episcopi in istud, prædi-
cante Siluestro Episcopo
vrbis Romæ. Subscriptis au-
tem & nouissimus Calphur-
nius præfectus vrbis. Sub-
scriptis Augustus Constan-
tinus cum matre Helena
Augusta. Tunc dedit ora-
tionem, sedens in eodem
loco, & discesserunt.

ALIA autem die venerunt
omnes presbyteri vrbis Ro-
mæ, & diacones & Episcopi

ANNO CHRISTI 324. centi octoginta quatuor in omnes ducenti octoginta thermas Domitianas, quæ nunc Traianas, & sedit sedem suam in eodem loco. Vbiautem fecit septem regiones, & diuidit diaconibus. Erant autem diacones isti, Fabianus, Marcus, Luerius, Archidamus, Iulius. Ordinavit autem alios duos, Priscum & Theodorum, vniuersus sexus, presbyteri, & diacones, & clerici hoc poscerunt Siluestrum Episcopum, vt eos ordinaret. Ibi autem in thermas hos duos Priscum & Theodorum subordinavit, non ordinavit aut consecravit eos, nisi in gremio basilicæ consecravit, & præter Synodi constituit.

CAPVT XI.

Vt nullus ex laica persona ad honorem acolythi usque ad episcopatum subleuaretur, nisi prius fuisset lector annis triginta. Deinde vna die exorcista, & postea caperet onus acolythi, & faceret in eodem ordine acolythus annis decem, vt acciperet onus subdiaconi, & in subdiaconatu effet annis quinque, deinde ad diaconatus honorem pertingeret fixus, rogantibus triginta presbyteris examen, vt effet diaconus Cardinalis, quia a prima sede e-

quatuor, intra thermas Domitianas, quæ nunc Traianas, & sedit in sede sua in eodem loco. Ibi autem fecit septem regiones, & divisit diaconibus. Erant autem diacones isti, Fabianus, Marcus, Liberius, Archidamus, Iulius. Ordinavit autem & alios duos, Priscum & Theodorum. Vniuersus sexus presbyteri & diacones & clericus hoc poscerunt a Silvestro Episcopo, vt eos ordinaret. Ibi autem in thermis hos duos, Priscum & Theodorum subordinavit, non ordinavit & consecravit eos nisi in gremio basilicæ consecravit, & præter Synodū constituit.

CAPVT XI.

Vt nullus ex laica persona ad honorem acolythus usque ad episcopatum subleuaretur, nisi prius fuisset lector annis triginta, deinde vno die exorcista, & postea caperet onus acolythi, & faceret in eodem ordine acolythi annos decem, vt acciperet onus subdiaconi, & in subdiaconatu effet annos quinque. Deinde ad diaconatus honorem pertingeret fixus rogantibus triginta presbyteris examen, vt effet subdiaconus Cardinalis, quia a prima sede erat con-

rat constitutum, vt seruiret annis septem. Hoc enim quod si quis desideraret ordinem presbyterii, ita exigeretur, vt in septem annos cuncto clero Romano priuaretur doctrinæ, nativitatis, generositatis, & consilio, non expertens prædam a quaquam opinione clara firma omnes presbyteri declararent & firmarent, & sic ad ordinem presbyterii accederent, & facerent in eodem ordine annos tres. Et si exigit ordo, vel dispositio, vel cura pietatis, aut sanctitatis, ad onus episcopatus accedere, vt omnis clerus petret ordinari ex uno voto perenni. Quod ita gestum fit, & sermonibus Siluestri Episcopi nil opponebat, sed magis firmabant, prece. Dixit autem & hoc Silvester Episcopus urbis Romæ: Audite sancti & coepiscopi. Nemo abscondat, quod ei videtur iustitia obiurgare. Responderunt cum omnes Episcopi, & dixerunt, clamantes vniuersis presbyteris clericisque: In te iustitia, & pietas a te non discedat, quoniam a nobis nihil iudicabitur, in opinionem dictorum tuorum, quoniam sapientia non est, nisi in patientia stitutum, vt seruiret annos septem. Hoc enim quod si quis desideraret ordinem presbyteri, ita exigeretur vt in septem annis a cuncto clero Romano probaretur doctrinæ, nativitatis, generositatis, & consilio non expertens prædam a quoquam opinione clara firmarent omnes presbyteri declararent & firmarent, & sic ad ordinem presbyterii accederet, & faceret in eodem ordine annos tres. Et si exigit ordo vel dispositio, vel cura pietatis aut sanctitatis, ad onus episcopatus accederet, vt omnis clerus petret ordinare ex uno voto perenni, quod ita gestum fit, quod & sermonibus Siluestri Episcopi nil opponebat Synodus, sed magis firmabat prece. Dixit autem & hoc Silvester urbis Romæ Episcopus: Audite sancti & coepiscopi. Nemo abscondat quod ei videretur iustitia obiurgare. Responderunt omnes Episcopi, & dixerunt, clamantes cum vniuersis presbyteris clericisque: Vincet iustitia, & pietatis a te non discedat. Quoniam a nobis nihil iudicabitur in opinionem dictorum tuorum, quoniam sapientia non est, nisi in patientia fuerit constructa. Dixit

ANNO CHRISTI 324. fuerit constructa. Dixit autem Silvester Episcopus: Quoniam si sapientia non est, nisi in patientia, quid sermone fixero, vestro chirographo confirmetur.

CAPVT XII.

Nemo enim det poenitentiam, nisi quadraginta annorum petenti baptismum: omnibus enim prædicantes date, Matth. vltimo.

CAPVT XIII.

Nemo enim, nisi velamen cælesti acceperit, pri-
mum coniugii per manus
sacerdotis ad clericatus ho-
norem non accedat. Fin-
tus est enim.

CAPVT XIV.

Testimonium clericii ad-
uersus laicum nemo reci-
piat.

CAPVT XV.

Nemo enim clericum quemlibet in publico exa-
minet, nisi in Ecclesia.

CAPVT XVI.

Nemo enim clericus vel diaconus, aut presbyter propter causam suam quamlibet intret in curia, quoniam omnis curia a cruento dicitur, & immolatio simulacrorum est. Quod si quis clericus in curiam introierit, anathema suscipiat, nunquam rediens ad matrem Ecclesiam. A com-

autem Silvester Episcopus:
Quoniam si sapientia non
est, nisi in patientia, quid
sermone fixero, vestro
chirographo confirmetur.

CAPVT XII.

Nemo enim det poenitentiam, nisi quadraginta
ta annorum, petenti. Ba-
ptismum enim omnibus da-
te.

CAPVT XIII.

Nemo enim nisi velamen
cælesti acceperit primum
coniugi per manus sacerdo-
tis, ad clericatus honorem
accedat. Testimonium cle-
ri aduersus laicum non
admitti. Finitus est enim.

CAPVT XIV.

Testimonium clericii ad-
uersus laicum nemo reci-
piat.

CAPVT XV.

Nemo enim clericum quemlibet in publico exa-
minet, nisi in Ecclesia.

CAPVT XVI.

Nemo enim clericus vel diaconus, aut presbyter propter causam suam quamlibet intret in curiam, quoniam omnis curia a cruento dicitur, & immolatio simulacrorum est. Quoniam si quis clericus in curiam introierit, anathema suscipiat, nunquam rediens ad matrem Ecclesiam. A commu-

munione autem non pri-
uetur propter tempus tur-
bidum.

CAPVT XVII.

Nemo enim quemquam
peccantem clericum cæde
attingat , non presbyter,
non diaconus, non Episco-
pus supra clericum vel ser-
uitorem Ecclesiæ ad cæ-
dem perducat. Sed si ita
causa exigit clericu, triduo
priuetur honore, vt poenitentes
redeant ad matrem
Ecclesiam.

CAPVT XVIII.

Nemo enim diaconus ad-
uersus presbyteros afferat
crimen turpidinis.

CAPVT XIX.

Nemo enim presbyter
s a die onus presbyterii su-
mat coniugium , vt si quis
neglecto exierit , duode-
cim annis eum dicinus pri-
uari honore. Quod si quis
hunc cyrographum præ-
sentem & publica egerit
dictum condemnetur in
perpetuum.

CAPVT XX.

Nemo enim h diiudicet
primam sedem iustitiæ de-
siderant temperari , neque
ab Augusto , neque ab omni
clero , neque regibus ,
neque a populo iudex iudi-
cabitur. Et subscripterunt
ducenti octoginta quatuor
Episcopi , & quadraginta

nione autem non priue-
tur propter tempus turbidum.

CAPVT XVII.

Nemo enim quisquam
peccantem clericum cæde
attingat , non presbyter,
non diaconus, non Episco-
pus supra clericum vel ser-
uitorem Ecclesiæ ad cæ-
dem perducat. Sed si ita exi-
git causa clericu, duo pri-
uentur honore , vt poenitentes
ad matrem Eccle-
siam.

CAPVT XVIII.

Nemo enim diaconus ad-
uersus presbyterum offerat
crimen turpidinis.

CAPVT XIX.

Nemo enim presbyter a
die onus presbyterii sumat
coniugium, vt & si neglecto
egerit , decem annis eum
dicimus priuari honore.
Quod si quis contra hunc
chirographum præsentem
ac publice egerit dictum,
condemnetur in perpe-
tuum.

CAPVT XX.

Nemo enim iudicabit pri-
mag sedem, quoniam om-
nes sedes a prima sede iusti-
tiæ desiderant temperari.
Neque ab Augusto , neque
ab omni clero , neque a re-
gibus, neque a populo iudex
iudicabitur. Et subscripte-
runt ducenti octoginta qua-
tuor

ANNO CHRISTI 324. quinque presbyteri, & tuor Episcopi, & quadraginta quinque presbyteri, & quinque diacones, & duo sequentes, & Augustus Constantinus, & mater eius Helena. Et fixit Canonem hunc Silvester Episcopus vrbis Romæ, & omnibus Episcopis aspergit. Actum in Traianas thermas, tertio Kalendas Iunii, Dono Constantino & Augusto tertio, & Prisco consule.

quinq[ue] presbyteri, & tuor Episcopi, & quadraginta quinque presbyteri, & quinque diacones, & duo sequentes, & Augustus Constantinus, & mater eius Helena. Et fixit Canonem hunc Silvester Episcopus in vrbe Roma, & omnibus Episcopis aspergit. Actuum in Traianas thermas. 3. Kal. Iunii, Dono Cōstantino Augusto tertio, & Prisco cōsule.

N O T A E.

* Concilium.] Postquam Imperator iam recens baptizatus Eccliam donatiuis munificentissime locupletasset, hoc Concilium a Siluestro pontifice indictum impensis necessariis piissime promovit, eo fine, vt publicam quamdam gratiarum actionem pro accepto beneficio Deo ageret, & Christianæ pietatis encænia primus Christianus imperator summo omnium gaudio celebraret. Dicenti oīoginta sex Episcopi a Pontifice conuocati, ab Imperatore ve hiculis adducti, & liberalissima annona sustentati, conuenerunt Romæ in thermis Traiani, quem locum Silvester Pontifex nuper in titulum erexit, donisque plurimis Imperator exornauit. Accidit id, quod ex ultimo Capitulo constat, Crispo & Constantino III. consulibus, anno Christi nati 324. qui est Silvestri n. & Constantini imperatoris 19. Vnde quod principio epilogi auctor incertus aperie scribit, hanc Synodus post absolutam Nicænam, Romæ in praesentia Constantini imperatoris celebratam esse, surreptitum est: quod preallegato Canone vigesimo, Priscus loco Crispi collega Constantini ponitur, mendolum esse, ex Fastis constat. Causa conueniendi haec erat, vt Ecclesia ab hereticorum & hostium in cursu libera seruaretur, & quæ ad disciplinam pacemque ecclesiasticam conseruandam necessaria erant, instituerentur. Ideoque primæ Actionis exordio Hippolytum diaconum Valentinianæ heresis sectatorem, Callistum Sabellii heresi maculatum, & Victorinum Episcopum, qui receptos ab Ecclesia paschales cyclos redarguere præsumpsisset, damnarunt. Quæ reliquis Canonibus constituta sunt, fere omnia ad hierarchicum clericorum ordinem spectant. Quod in hac Synodo de Ario & Ariana heresi, quæ orientalem Ecclesiam annis aliquot ante lapsis plurimum exagitauit, nulla mentio fiat, ea de cœla contigisse videtur, quod Pontifex & Imperator anno sequente, maiore cum apparatu & numero Episcoporum totius orbis, Concilium œcumenicum Nicæa in oriente communi consenserunt.

Concil. Tom. 2.

X

Auctor
Conciliū
quis.

Numerus
Episcoporum.

Locus
Conciliū.

Tempus.

Causa &
acta Conci-
lii.

In causa A-
rii decerni-
tur Nicæ-
num Con-
ciliū fe-
quentian-
no cele-
brandum.

fu congregare decreuerint eo fine, vt vbi immortali odio, & obsti-
nata pertinacia ab Arianis digladiatum esset, ibi sanctorum Episco-
porum cœtus sacrosancta Dei castra, ad impietatem eorum oppu-
gnandam, firmiter collocarent. Vide Baronium anno 324. num. 123.
& sequentibus.

<sup>ANNO
CHRISTI
324</sup>
b *Romanum.*] Patres ducenti octoginta quatuor in thermis Tra-
iani, vbi Siluester titulum a Constantino præclare dotatum erexit,
conuenisse, supra diximus. Roma, quæ iure caput mundi appellata
est, qualis olim ac etiamnum nostro tempore vrbs sit, præclare ad-
modum & crudite reuerend. D. Georgius Braunius in celebrissimo & insigni suo Theatro vrbi his verbis declarat: *Roma domina & regina vrbi, totiusque mundi caput, quem vere uniuersum fortissimorum virorum rebus præstantissime gestis suo imperio subegregat.* De primis eius conditoribus tam multa & varia sententia, quam diuersi scriptores inueniuntur. Et infra. Communior fere omnium sententia est, *Romam a Romulo dici.* Et paulo post. Tot a eius area ad tantam am-
plitudinem deuenit, ut in circuitu collegisse dicatur viginti millia passuum,
que quinque fere Germanica milliaria efficiunt. Regionibus quatuorde-
cim quondam diuidebatur. Portas suburbiorum & vrbi in uniuersum
numero viginti quatuor fuisse refert Plinius. Liuius autem ponit triginta septem. Turres imperio florente circum urbem erant 734. In quibus
cum ita res ferret, presidia collocabantur. Nunc turres solūmodo 365.
Portæ viginti quinque supersunt, &c. Fertur de Constantio impera-
tore, quod is campum Martium cum admiratione inspiciens, sepul-
crum Augusti Cæsaris, tot areis atque marmoreis simulacris ornatum,
forum Romanum, Iouis Tarpei delubra, thermas, porticus, amphitheater,
Pantheon mira altitudine statios molibus formatum, templum
pacis, Pompeii theatrum, circum maximum, tot arcus triumphales, tot
aquaductus, tot statuas per urbem ad ornatum positas, obstupuisse ac
tandem dixisse: *Naturam omnes vires in unam urbem effudisse.* Tibe-
ris fluuius a septentrione urbem ingreditur, & ex latere meridionali O-
stiam versus effluit. Sed quid plura de tanta tamque magnifica vrbe com-
memorem? in qua legitimus & ordinarius sancti Petri successor, maxi-
mus Ecclesie Catholice Pontifex residet, venerande sanctorum Apo-
stolorum & martyrum cernuntur reliqua, vbi ius Christiano orbi pre-
scribitur. In qua denique suauissima Musa uniuersam Greciam deser-
tes, sedem ac domicilium inuenierunt; ut verissime Cicero de natura deo-
rum lib. 3. tradat: *Quemadmodum nihil in uniuersa rerum natura mun-
do, sic in terra Roma nihil melius, nihil præstantius inueniri.* Hæc de
Roma Georgius Braunius beatae Mariæ Vb. Colon. ad gradus de-
canus.

Quot Con-
cilia Romæ
habita fue-
rint sub Sil-
uestro.

c *Epilogus breuis sequentis Concilii Romani.*] Sunt qui auctoritate
huius epilogi, duo Concilia post Nicænum Romæ sub Siluestro ha-
bita fuisse existimunt: verum cum eadem, quæ a ducentis octogin-
ta quatuor Patribus, Canonibus viginti, constituta sunt, ab aucto-
re epilogi huius summatim ac breuiter recenseantur; & quod de
Photinianis hac Synodo condemnatis scribitur, plane falsum sit, vt

ANNO CHRISTI 324. ex notis Sirmiensis Concilii infra patebit; non alicuius quarti, sed folius secundi Romæ sub Siluestro habiti res gestas ab auctore incerto hic descriptas contineri, verius esse putamus. Baronius anno 325. num. 201.

^a *Photinum.*] Cum ex Actis Sirmiensis Concilii Photinum longe post hæc tempora damnatum esse constet, huius epilogi initium, quod præfationis loco auctor incertus vero Romano Concilio II. quando. prefixit, ad hæc usque verba, *Et constituit ut presbyterum*, de mendacio suspectum redditur. Reliqua quæ subiunguntur, ab eodem germano Concilio Romano desumpta sunt, & in compendium redacta.

^b *Presbyteri autem Romani omnes & diaconi.*] Quod hic soli Episcopi cum Siluestro Pontifice sedisse, presbyteri autem & diaconi cum reliquo vniuerso clero a tergo sedentium Episcoporum stetisse narrantur, id modestiæ causa tunc saltem contigisse dicendum est: cum alioqui, teste Hieronymo epistola 85. ad Euagrium, in Romana Ecclesia receptum fuerit, ut coram Episcopis diaconi tantum stent, presbyteri vero sedeant: nam prædicta epistola sicut: *Ceterum etiam in Ecclesia Romæ presbyteri sedent, & stant diaconi. Licet paulatim increbrescentibus vitiis, inter presbyteros absente Episcopo, sedere diaconum viderim.* Imo in Concilio Carthaginensi IV. sancto hac de re Canone trigesimo quarto statutum repetitur, ut *Episcopus in quolibet loco sedens, stare presbyterum non patiatur.*

^c *Diaconi Cardinales.*] Qui hic appellantur diaconi Cardinales, quod, licet diuersis in locis agerent, vnius tamen ecclesiæ, eiusque primariae cardine continerentur; iidem supra in vita Fabiani, diaconi regionarii nominantur, quod ex officio singuli binis regionibus urbis præesse, pauperumque in eis degentium curam habere tenerentur. In quem finem quatuordecim urbis regionibus septem Cardinales diaconi præfecti sunt, ut nimis singulis binas regiones solicite curantibus, totius urbis pauperibus bene prospectum foret. Vide quæ notauimus ad vitam Euaristi & Fabiani.

^d *A die onus presbyterii sumat coniugium.*] Per coniugium hoc loco cum femina contubernium intellige. Vxorem ducere non tantum presbyteris, verum etiam subdiaconis hoc Concilio prohibitum est. Itaque mulieris suspectæ contubernium vitandum esse, sub poena ea, quæ additur, serio demandatur.

^e *Nemo enim dijudicet.*] Hunc Canonem Nicolaus Romanus Pontifex citasse visus est, cum inter alia, quibus temeritatem Michaelis imperatoris redarguit, sic ait: *Consonat huic necessaria sententia sanctus Silvester & magni Constantini baptizator, dicens: Neque ab Augusto, neque ab omni clero, neque a populo iudicabatur, haud dubium quin ecclesiasticus.*

^f *Constantino Augusto III. & Prisco consulibus.*] Hic legendum esse, Crispo & Constantino III. consulibus, ipsi Fasti consulares docent, Ordinariis, non sufficiens confusus confundit. Concil. Tom. 2.

164 SILVESTER CONCIL. ROM. II. CONSTANTINVS
P. I. IMP.

libus anni
notabani-
tur.

Textum hoc loco corruptum esse, mirum non est, cum vix unum integrum versum inuenias, in quem mendum non irrepererit. Quod initio anni 324. Crispus a patre occisus fuerit, huius Synodi celebratae tempori nihil obstat. Quibus enim consulibus annus aperiebatur, & denominari incipiebat, iisdem etiam usque ad finem denominari perseverabat; licet defunctis, vel aliter le abdicantibus, alii in locum ipsorum sufficiendi fuissent.

ANNO
CHRISTI
324.

